

תלמודו בידו

דף סא עמוד א

א] האם גוי מת מטמא ?

ב] לר' שמעון, מדוע משה רבנו ציווה לישראל להיטהר אחרי מלחמת מדין ?

ג] כהן קידש אלמנה או שנפלה לפניו יבמה, ונעשה כהן גדול, האם כונסה ?

ד] כהן גדול שמת אחיו בלא בנים, האם מייבם ?

ה] האם מותר לישראל לישא איילונית, ומדוע ?

א] חכמים: מטמא במגע, במשא ובאהל.

ר' שמעון: אינו מטמא באהל, שנאמר "אדם כי ימות באהל", ואין גויים קרויים אדם. [ומה שאנשי מדין ונינוה נקראו "אדם", בא כדי להכדילם מן הבהמה].

ב] 1. נטמאו ממתי מדין במגע ובמשא.

2. שמא נהרג ישראל במלחמה ונטמאו לו.

ואף שנאמר "לא נפקד ממנו איש". היינו שאף אחד מהם לא עבר עבירה. [ולחכמים הפסוק כפשוטו, שלא נהרג איש מישראל].

ג] אלמנה: כונסה. שנאמר "בתולה יקח אשה", והייתור "אשה" מלמד שכיון שלקחה על ידי קידושין הרי היא כאשתו, וכונסה אף שנעשה כהן גדול בינתיים.

יבמה: אסור לכונסה, שנאמר "יקח אשה" ולא נאמר יקח יבמה.

ד] מן הנישואין: אסור לו לייבמה מן התורה, שאין עשה של יבום דוחה עשה ולא תעשה, "בבתוליה יקח" ו"אלמנה לא יקח". אלא חולץ לה.

מן האירוסין: מן התורה בא עליה ביאה אחת לשם יבום, שעשה של יבום דוחה לא תעשה של אלמנה.

וחכמים אסרו ביאה הראשונה, שמא יבא עליה ביאה שניה.

ה] אם אין לו בנים אסור, שכן מצווה בפריה ורביה.